

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

4 januari 2002

VERVOLGING TEN LASTE VAN EEN VLAAMS VOLKSVERTEGENWOORDIGER

VERSLAG

**namens de Commissie voor de Vervolgingen
uitgebracht door de heer Patrick Lachaert**

Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Jacques Laverge.

Vaste leden :

de heer Gerald Kindermans, mevrouw Mieke Van Hecke ;

de heren Patrick Lachaert, Jacques Laverge ;

de heer Herman De Reuse ;

de heer Bruno Tobback ;

mevrouw Veerle Declercq.

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor de Vervolgingen heeft op 20 december 2001 een verzoek tot verlof tot dagvaarding van een Vlaams volksvertegenwoordiger behandeld.

Bij brief van 4 december 2001 verzocht de procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Gent het Vlaams Parlement op grond van artikel 120 juncto artikel 59 van de Grondwet de parlementaire onschendbaarheid van de heer Filip Dewinter op te heffen.

Het aan de Voorzitter van het Vlaams Parlement gericht verzoek luidt als volgt :

"Teneinde te kunnen overgaan tot dagvaarding van de heer Vlaams Volksvertegenwoordiger Filip Dewinter voor de politierechtbank te Brugge, (...) zou ik u dankbaar zijn indien u in toepassing van artikel 120 juncto artikel 59 van de Grondwet onderhavig dossier aan het oordeel van het Vlaams Parlement zou willen onderwerpen met het oog op het bekomen van het gebruikelijk verlof van deze Kamer."

De Commissie voor de Vervolgingen nam kennis van het bijgevoegde dossier ter vergadering van 20 december 2001, conform artikel 85, punt 4, eerste lid, van het Reglement van het Vlaams Parlement.

Grondwettelijke bepalingen

Het dossier is aan het Vlaams Parlement voorgelegd op grond van artikel 120 juncto artikel 59 van de Grondwet.

De Commissie voor de Vervolgingen nam vooreerst kennis van de grondwettelijke contouren van haar opdracht.

Artikel 120 van de Grondwet bepaalt het volgende :

"Ieder lid van een Raad geniet de onschendbaarheid bepaald in de artikelen 58 en 59."

Artikel 59 van de Grondwet, voor zover van toepassing in dit dossier, luidt als volgt :

"Behalve bij ontdekking op heterdaad kan geen lid van een van beide Kamers, tijdens de zitting en in strafzaken, worden verwezen naar of rechtstreeks gedagvaard voor een hof of een rechtbank, of worden aangehouden dan met verlof van de Kamer waarvan het lid deel uitmaakt. (...)".

Rol van het Vlaams Parlement

De beslissing tot het al dan niet opheffen van de parlementaire onschendbaarheid houdt geen uitspraak over schuld of onschuld in. Het is enkel een machtiging tot vervolging of aanhouding. Het is duidelijk dat het niet aan de leden van de commissie toekomt om te beoordelen of de vordering in kwestie al dan niet gegrond is.

De bedoeling van de parlementaire onschendbaarheid is te voorkomen dat de rechterlijke macht de werking van het Parlement als wetgevende macht tijdens de zittingsperiode zou onmogelijk maken. De parlementaire onschendbaarheid beoogt immers de vrijwaring van de goede en ongestoorde werking van de parlementaire werkzaamheden. Als zodanig is de onschendbaarheid niet rechtstreeks gericht op de bescherming van het individuele parlements lid.

De parlementaire onschendbaarheid heeft dan ook geen absoluut karakter. Parlementsleden zijn net als iedere andere burger strafbaar voor de misdrijven die zij plegen. De parlementaire onschendbaarheid heeft dus niet de bedoeling om de individuele parlementsleden een voorrecht toe te kennen.

De niet-opheffing van de parlementaire onschendbaarheid veronderstelt dat de meegedeelde feiten prima facie tot de conclusie leiden dat de vordering steunt op elementen die uit de lucht gegrepen, onrechtmatig, verjaard, willekeurig of onbeduidend zijn.

Bespreking

Volgens verschillende leden is het dossier onvoldoende zwaarwichtig om te beantwoorden aan het door het Openbaar Ministerie gekwalificeerde misdrijf. De opheffing van de parlementaire onschendbaarheid zou dus niet gerechtvaardigd zijn.

Andere leden zijn van oordeel dat men systematisch de parlementaire onschendbaarheid zou moeten opheffen, vermits het Vlaams Parlement toch niet zelf de feiten beoordeelt. Cruciale overweging moet zijn of de parlementaire werking van de betrokken Vlaamse volksvertegenwoordiger al dan niet wordt belemmerd.

Hierop wordt gerepliceerd dat een "automatische" opheffing van de parlementaire onschendbaarheid artikel 59 van de Grondwet zou uithollen.

De commissieleden erkennen dat zij inderdaad niet in de plaats van de feitenrechter treden. Het komt de commissie enkel toe om een oordeel prima facie

te vellen. De beoordelingsbevoegdheid is dus beperkt tot een marginale toetsing.

De commissie is verder van oordeel dat het niet nodig is om de betrokken Vlaamse volksvertegenwoordiger te horen. Conform artikel 85 heeft de Commissie voor de Vervolgingen aan de heer Filip Dewinter gevraagd of hij wenst gehoord te worden door de commissie. De heer Dewinter deelt mee dat hij zich ter beschikking stelt van de commissie en het aan haar wijsheid overlaat of het nodig is dat hij gehoord wordt. De commissie neemt er akte van dat de betrokkene geen gebruik wenst te maken van zijn recht om door de commissie gehoord te worden.

Besluit

- Gelet op de algemene principes inzake de parlementaire onschendbaarheid ;
- gelet op het door de procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Gent aan het Vlaams Parlement voorgelegd dossier ;
- is de Commissie voor de Vervolgingen na rijp beraad en bij consensus van oordeel dat er geen afdoende redenen aanwezig zijn om inzake het door het Openbaar Ministerie gekwalificeerde misdrijf, de parlementaire onschendbaarheid van de heer Filip Dewinter op te heffen.

De verslaggever,

De voorzitter,

Patrick LACHAERT

Jacques LAVERGE
